

ارتباطند. این شبکه پیوندی فکری و علمی پدید می آورد که هدفش تشویق همکاری های پزشکان شمال و جنوب، ارج نهادن به کار پزشکان در گسترده جهانی و جستجو برای یافتن راه هایی برای برگردان موقت یا همیشگی پزشکان به سرزمین های مادری شان است. هم اکنون بیش از ۴۰ شبکه رایانه ای از اینگونه با بیش از سدها پزشک در ۳۰ کشور در این زمینه فعال اند. با اینگونه پیوندها پزشکانی که در خارج مانده اند می توانند به بالندگی سرزمین های مادری شان یاری رسانند.

کشورهای جنوب در یک گروه یکدست و هم تراز جای نمی گیرند، بنابراین هر برنامه درازمدت و چگونگی های اجرای این برنامه باید ویژگی های هر سرزمین را در محاسبه های خود وارد کند. برای نمونه در کوبا، مصر و فیلیپین به مانند کشورهای چون ایتالیا، اسرائیل و اسپانیا شمار دانش آموختگان پزشکی از شمار نیاز این کشورها به پزشک افزون تر است. این در حالی است که در کشورهای مانند آمریکا، کانادا و بریتانیا شمار دانش آموختگان از شمار نیاز آنها به پزشک بسیار پایین تر است.

مهاجرت نیروی متخصص پدیده ای یکدست نیست و از گرایش یکسان در جهان پیروی نمی کند و بنابر این باید با نگاهی که ویژگی های انسانی، فرهنگی و اجتماعی کشورهای مهاجرخیز به آن برخورد کرد. سرنوشت سرمایه انسانی حوزه پزشکی نمی تواند نه با برنامه های سازمان جهانی تجارت و کشورهای توانگری که پشتیبان این سازمانند و نه با اجرای جداگانه قانون های کشورهای تهیه دست رقم بخورد. بایسته است که سازمان جهانی تندرستی به وظیفه خود که تعیین یک نظم بهداشتی همگانی بر پایه ارزش های مربوط به همبستگی و اخلاق است گردن نهد. این سازمان می تواند گفتمانی را درباره آینده «تجارت خدمات همگانی» آغاز کند و در آن تمامی شبکه های سازمان ملل متحد، سازمان های بزرگ تجاری و مالی جهانی و متخصصین حقوق بین المللی را بگنجاند. هدف این گفتمان شکل دادن به قراردادی در مورد نیروی کار مهاجرین در گستره جهانی است.

"Quand le Nord débauche les Médecins du sud"

Le Monde Diplomatique, Avril 2002

Dominique Frommel

Traduit Par Dr Mohsen Hafezian